

OZNANILA

Župnija Ljubljana Sv. Križ

Marec 2017

POST – NESIMPATIČNO ODREKANJE ALI OSVOBAJANJE

Ob besedi *post* najprej pomislim na nesimpatično odrekanje, ki je v površnem življenju na žalost največkrat samemu sebi namen. Moralo pa bi biti osvobajanje. A kako do njega?

Zakaj se postim? Bi bil rad pred Gospodom velik ali majhen? Sem v središče postavil sebe ali Gospoda? Sem hotel dokazati, da »jaz« zmorem, da sem »jaz« dober? Kje je ponižnost? Kje vodljivost in vdanost Gospodu? Saj res, postati moram maj-

hen, priznati svojo nesposobnost, nemoč in v srcu dati prostor Jezusu, Očetu, tistemu, ki je edini resnično močen, celo Vsemogočen. Nekaj lakote, več molitve ali pozornosti do bližnjih pa mi pri tem zelo pomaga. Post naenkrat služi moji lakoti po ponižnosti. Pomaga mi, da moja osebna rast postane zmanjševanje mojega jaza, post pa pot spuščanja v osrčje mojega srca. Postane pomagalo, s pomočjo katerega si upam po spiralnih stopnicah navzdol in navznoter, do mojih resničnih čutenj, resničnih bolečin: darov in pomanjkljivosti, ljubezni in sovraštva, jeze in veselja, dobrohotnosti in zavisti ... Post postane protiutež moji želji po biti zdrav, močan, učinkovit, sposoben in pomemben. A le če srečam in sprejem svoje uboštvo, se približam resnični svoji podobi, le tak sem sprejemljiv za Gospoda in za bližnjega. Le če znam biti ponižen, sem zares zdrav, zdrav, četudi sem telesno bolan. Sem močan, čeprav me premagujejo vsi, učinkovit, čeprav sem invalid, v Gospodovih očeh pomemben, čeprav me nihče ne opazi. Tej drži pa največkrat nisem kos. Na koncu si moram priznati, da se ni tako težko odreči temu ali onemu. Izročiti se v Gospodove roke ali ženine ali v roke otrok, bližnjega, pa je nekaj čisto drugega.

Pa vendar, se bom potem še bal približati se bližnjemu, s katerim nisem v dobrih odnosih? Se bom še bal ženinih čustev, srčnih potreb otrok, sočloveka, ki je bolan, se sooča z zadnjo uro ali ga je zadela nesreča? Verjetno bo ta strah ostal del mene. A čutim, da mi bo lažje.

Marijan Jesenko

SPOZNAVANJE KRŠČANSTVA IN KATEHUMENAT

Letošnje večere za spoznavanje krščanstva in katehumenat obiskuje okrog dvajset udeležencev in več članov ekipe, sodelavcev voditelja, župnika Aleka Zwittra. Udeleženci prihajajo s podobno željo – spoznati ali poglobiti krščansko vero. Neka-

teri si želijo zakramentov, drugi jih že imajo, a čutijo potrebo po osvežitvi svojega znanja. Slovesen zaključek s prejemom zakramentov bo na sobotno vigilijo, 15. aprila 2017. Za vtise smo povprašali sodelavca v ekipi, župljana Roka Sekirnika, in udeleženko, Jadranko Petrović - Damijanić, ki skupaj s svojim možem zgledno in redno prihaja na srečanja iz mesteca v bližini Zagreba.

SKRIVNOST KRIŽA

Menda v današnjem času živimo od duha prazne steklenice krščanstva. Ta duh, četudi nežen in nevsiljiv, je vendarle dovolj močan, da vabi k sebi mlade in stare, ki se s krščanstvom še ne poznajo. Vsi imajo skupno spraševanje o smislu življenja, o svoji vlogi na svetu, o resničnosti onkraj materialnega ... Čeprav moderni čas ponuja mnogotere odgovore na ta vprašanja, se ob četrtkih zvečer v župniji Sv. Križ srečuje skupina katehumenov, ki so odgovor začutili prav v skrivnosti križa. Pod vodstvom župnika Aleka Zwittra vedno globlje spoznavajo zgodovino in izročilo krščanstva, skrivnosti zakramentov ter se pripravljajo na sprejem v Cerkev. Če so se ob prvih srečanjih pojavljala vprašanja, kaj pomeni gesta križa na čelu kristjana, se v približevanju velike noči že poraja iskanje odgovorov na vprašanja o odrešenju in vlogi križa – vprašanja, ki so izziv vsem kristjanom. Ker smo kristjani v svojem življenju vedno na duhovni poti, so nam katehumeni blagoslovljena znamenja, ki nam zastavljajo vprašanja o najglobljem

smislu naše vere. Ko molimo za njihovo pripravo na krst, ki se bo zgodil na veliko noč, se lahko z njimi za hip zaustavimo pri vprašanjih – kaj je zame križ in kdo je Kristus.

Rok Sekirnik

PREIZKUŠNJE NAS ŠE BOLJ POVEŽEJO Z BOGOM

Rodila sem se v družini, kjer je bil oče krščen v rimokatoliški, mati pa v grkokatoliški Cerkvi. Starši niso bili praktični verniki, vendar sva bila z bratom deležna vzgoje po načelih in zapovedih katoliške Cerkve. Nisva bila krščena takoj po rojstvu. To izbiro so nama starši prepustili.

Ob rojstvu izgubimo vez, s katero smo bili povezani z materjo. In čeprav je popkovina prerezana, se še dolgo naslanjamo na svojo mater. Težko bi opredelila, kdaj točno sem opazila, da poleg nje obstaja še Nekdo. Nekdo, ki me ima rad, me varuje, mi pomaga ... Starši so naju vzgajali v duhu katoliške Cerkve: ne kradi, ne laži, marljivo delaj, pomagaj, ne bodi ljubosumen, ne sovraži ... Dolgo sem razmišljala, da ob takšni vzgoji in stilu življenja niti ni bilo potrebe nekaj spreminjati. Preprosto, moje otroštvo je teklo v obilju družinske zaščite, gotovosti in ljubezni.

V otroštvu se mi je močno vtisnilo, da je Bog vseprisoten. To pomeni, da vidi vse, sliši vse. Ustvarila se je povezava z Bogom, ne strah pred Njim, ampak spoštovanje do Nekoga, kateremu se ne želim izneveriti. Tudi moji otroci niso bili krščeni takoj po rojstvu, to odločitev sem prepustila njihovi volji. Izbrali so krst. Takrat sem začela tudi sama razmišljati o vstopu v katoliško Cerkev.

Sinova bolezen in smrt našega vnuka je bila zagotovo največji šok v mojem življenju. Žalost, bolečina in nemoč, da bi

pomagala lastnemu otroku, ko je izgubil svojega otroka, so bile tako velike, da se mi je zdelo, da bom umrla. Vendar je bil Nekdo (ali nekaj) ponovno prisoten. Zdaj vem, da je tudi moževa težka bolezen obvladana samo s pomočjo milosti in Njega, ki je stalno ob meni. Moja odločitev, da prejmem zakramente Svete Cerkve ni prišla iznenada. Prišla je preprosto v trenutku, ko je to dozorelo v meni in se je po Božji previdnosti zgodilo srečanje z duhovnikom Alekom Zwitrom. Na pripravah na prejem zakramentov ter ob izredno dobro vodenih predavanjih in pogovorih sem spoznavala, kaj je to vera, kaj nam daje, kako brati Sveto pismo in zakaj je treba hoditi v Cerkev. Zaključila bi s citatom, ki opisuje, kar sedaj čutim: *»Iztrgane korenine, ki ponovno rastejo, to so vsakdanje stvari, ki se spet pojavljajo, to so skrite resnice, ki se odkrivajo, to je nova svetloba, ki se kljub dolgi noči, pojavlja na obzorju ...«* (Giordano Bruno)

Jadranka Petrović - Damijanić

KNJIGA IN ČAJ – SABATINE JAMES: OBSOJENA BREZ ZLOČINA

V torek, **14. marca, ob 19.45** se bomo pogovarjali o knjigi Sabatine James: *Obsojena brez zločina*. Knjiga je izšla pri Družini, leta 2016.

»Nisem mogla verjeti. Vsa osupla sem zaman poskušala osmisлити izrečene besede. So res rekli, da me bodo ubili? Ali so me hoteli le prestrašiti, da bi se vrnila domov? Sovražna resnost v očetovih in maminih očeh ni dopuščala dvoma: rodni starši so mi pravkar zagrozili s smrtjo. Takoj sem morala proč od tam.«

Leta 1992 se je Sabatina z družino preselila v Linz in spoznala zahodni način življenja. Ko je bila stara 17 let, so ji starši povedali, da so se dogovorili za njeno poroko z bratrancem

v Pakistanu. Sabatina se je dogovorjeni poroki uprla, s čimer si je nakopala srd družine. Zaradi pretepanja in mentalnih zlorab je pobegnila od doma in prek prijateljev spoznala krščansko vero, ki jo je vedno bolj privlačila in končno pripeljala do spreobrnjenja. Zaradi tega bi po šeriatskem pravu morala umreti.

Sabatina se je od leta 2001 morala preseliti kar šestnajstkrat, saj so ji grozili s smrtjo, ker je zapustila islamsko vero. Že 10 let živi sama, v spremstvu telesnih stražarjev ali pod policijsko zaščito. Vodi Društvo za pravice žensk, ki letno podpre približno 100 žensk, ki jim grozi prisilna poroka ali umor iz časti. Povabim vas k doživetemu branju.

Zdenka Sušec

DOGODKI ŽUPNIJSKE KARITAS

Sreda, 8. marec 2017 – Srečanje **Skupine za žalujoče ob 19.45** v prostorih Župnijske Karitas.

Nedelja, 19. marec 2017 – Župnijska **Karitas na Jožefovo, ob 17.00**, v cerkvi Vseh svetih organizira **dobrodelni koncert** z naslovom »Dotik nebes«. Zbrana sredstva bo Karitas namenil mladim in otrokom za pripravo in izvedbo poletnega oratorija. Na koncertu bodo sodelovali domači župnijski glasbeniki in glasbene zasedbe, ki so nam že večkrat popestrili bogoslužja. Program pa bodo popestrili tudi veroučenci nižje stopnje. Ta dogodek bomo združili s praznovanjem materinskega dne (na Jožefovo se spomnimo očetov, na Marijino oznanjenje pa mater). Vabljeni, da praznovanje popestrite s koncertom in dobrodelnostjo.

»LJUBLJANA DIHA SKUPAJ« – VSELJUBLJANSKO SREČANJE MLADIH

Petek, 17. marec 2017 – Srečanje bo v cerkvi Vseh svetih ob 19.00 in nosi naslov »Ljubljana diha skupaj«. Ponujen bo bogat program za mlade, z možnostjo svete spovedi. Dogodek pripravlja SKAM v sodelovanju z župnijo Sveti Križ. Vabljeni v čim večjem številu!

KOLENDAR DOGODKOV ZA MAREC 2017

Sre., 1. 3.	Pepelnica , pričetek postnega časa. Pri sv. mašah ob 9h in 19h , v Tomačevem ob 18h , si bomo v znamenje spokornosti potresli pepel na glavo. Ta dan je strogi post .
Pet., 3. 3.	Prvi petek: dopoldne obhajanje bolnikov po domovih. Ob 18h30 - molitev križevega pota v cerkvi.

